

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Aleny Kryslové a soudců Mgr. Jiřího Novotného a Mgr. Jiřiny Hronkové ve věci žalobkyně **Bc. A. K.**, nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], zastoupené Mgr. Jitkou Hudouskovou, advokátkou se sídlem Cheb, Obrněné brigády 20/20, proti žalovaným, **1. Obci Velká Hleďsebe**, IČ 00572756, se sídlem Velká Hleďsebe, Plzeňská 32, **2. Mateřské škole Velká Hleďsebe**, IČ 70997195, se sídlem Velká Hleďsebe, Tyršova 315, zastoupeným Mgr. Jaromírem Dvořákem, advokátem se sídlem Mariánské Lázně, Hlavní 267/27, **o neplatnost odvolání z funkce, o neplatnost skončení pracovního poměru výpovědí**, k odvolání žalovaných proti rozsudku Okresního soudu Cheb ze dne 20.7.2016 č.j. 12C 180/2015-123,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se potvrzuje.**
- II. Žalované jsou povinny zaplatit společně a nerozdílně žalobkyni náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 15.975,- Kč do tří dnů od právní moci rozhodnutí k rukám její právní zástupkyně Mgr. Jitky Hudouskové, advokátky se sídlem Cheb, Obrněné brigády 20/20.**

Odůvodnění

Shora citovaným rozsudkem soud I. stupně určil, že odvolání žalobkyně z funkce ředitelky Mateřské školy Velká Hleďsebe, okres Cheb, usnesením č. 2015/IX/16/14, provedené 1. žalovanou dne 21.9.2015, je neplatné (výrok I), dále určil, že výpověď ze dne

16.10.2015 daná žalobkyni 2. žalovanou je neplatná (výrok II) a obě žalované zavázal zaplatit žalobkyni na nákladech řízení společně a nerozdílně částku 37.880,- Kč k rukám její právní zástupkyně (výrok III). Soud dospěl k závěru, že žalobkyně se nedopustila porušení či neplnění jí stanovených právních povinností vyplývajících z jejích činností, úkolů a pravomocí na vedoucím pracovním místě ředitelky, natož porušení či neplnění těchto povinností zákonem předpokládaným závažným způsobem vedoucím k odůvodnění odvolání z této funkce, když pod takové jednání nelze podřadit zjištěnou skutečnost, že jako ředitelka mateřské školy neplatně rozvázala pracovní poměr se zaměstnankyní, v důsledku čehož vznikla zaměstnavateli majetková újma ve výši 416.745,- Kč za náhradu ušlé mzdy. Pakliže byla žalobkyně odvolána neplatně z funkce ředitelky, nebyl důvod měnit pracovní zařazení žalobkyně ve smyslu ust. § 73a odst. 2 zákoníku práce a nebyl tak naplněn výpovědní důvod užitý proti žalobkyni ve smyslu ust. § 52 písm. c) zákoníku práce. Z těchto důvodů soud určil neplatnost odvolání žalobkyně z funkce ředitelky a neplatnost podané ji výpovědi. Nákladový výrok měl oporu v úspěchu žalobkyně v řízení ve smyslu ust. § 142 odst. 1 o.s.ř.

Ve včasném odvolání vyjádřily žalované nesouhlas s tímto rozhodnutím. Zopakovaly okolnosti, které vedly k neplatnému rozvázání pracovního poměru žalobkyní, z pozice ředitelky mateřské školy, ve vztahu k zaměstnankyni J. K., když v užitém postupu spatřovaly závažné porušení a neplnění právních povinností, jež vyplývaly z pravomoci ředitelky mateřské školy, na základě něhož byl plně odůvodněn postup pro odvolání žalobkyně z funkce a následně pro platné skončení pracovního poměru výpovědi se žalobkyní. Měly za to, že nelze přenášet odpovědnost za neplatně rozvázaný pracovní poměr s J. K. na někoho jiného, neboť podklady k výpovědi hodnotila a výpověď vyhotovila a uplatnila žalobkyně, jako ředitelka mateřské školy, ač měla vědomost, že dotčená pracovnice se hodlá výpovědi bránit soudní cestou. Žalobkyně, jako ředitelka mateřské školy, byla osobou, která jako vedoucí zaměstnanec, v rámci svých právních povinností, činila za školu právní úkony (zde v oblasti pracovněprávní), za něž odpovídá, a to osobně, přičemž této odpovědnosti se nelze zbavit přenesením na někoho jiného, zcela vně příslušné organizace. Uvedený právní závěr žalované zastávaly i pro případ, že by mateřská škola byla zastoupena advokátem, což se v posuzovaném případě nestalo. Mezi advokátem a mateřskou školou nebyla před podáním výpovědi uzavřena smlouva o právním zastoupení a žádný advokát mateřskou školu v této době v právní věci zaměstnankyně K. nezastupoval. V tomto směru žalované neakceptovaly výpovědi žalobkyně a bývalého starosty obce, které považovaly za nevěrohodné. Pokud byly obci účtovány právní služby advokáta, jednalo se o zastupování obce v jiných věcech. Maximálně mohl advokát poskytovat určité právní poradenství, které však bylo postaveno na kvalitě mu poskytnutých informací. Vedoucí pracovník se nemůže zprostit odpovědnosti s poukazem na skutečnost, že není právník a že výpověď podal neplatně na základě poskytnutého vadného právního zastoupení. Vedoucí pracovník tedy nese důsledky za jím učiněné jednání. Nelze považovat za pravdivé tvrzení žalobkyně, že výpověď paní K. podala až po odsouhlasení tohoto postupu obcí. Bývalý starosta, který svědčil ve prospěch žalobkyně, veřejně prohlašoval, že jí u soudu dosvědčí všechno, proto nelze vycházet z názoru, že výpověď byla podána v souladu se souhlasnou vůlí obce Velká Hleďsebe či na její doporučení. Výpověď, kterou žalobkyně dala za mateřskou školu paní K., představovala porušení povinností vedoucího zaměstnance. Důvodem pro podání této výpovědi nebyla ta skutečnost, že by paní K. porušovala své povinnosti, ale prostý fakt, že ji žalobkyně nechtěla na pracovišti. Po příchodu žalobkyně do funkce musely odejít dvě pracovnice, tj. mzdová účetní a hospodářská pracovnice. Nelze pak připustit, aby vzniklá škoda přešla na obec. Žalované ani neuznaly pravost e-mailové korespondence, která byla předložena žalobkyní, a která měla prokázat existenci právního

zastoupení mateřské školy. Žalované rovněž poukázaly na další případy, kdy bývalý starosta obce odmítl nést odpovědnost za své jednání v době výkonu funkce, s poukazem na nekvalitně podané právní služby advokátem, z čehož dovozovaly nevěrohodnost svědecké výpovědi této osoby v projednávané věci. Odpovědnost je základním předpokladem výkonu funkce vedoucího pracovníka, což v napadeném rozhodnutí není respektováno. Výklad podaný soudem I. stupně učinil bývalou ředitelku mateřské školy „neodvolatelnou“. Žalované dále namítly neúplnost provedeního dokazování, pakliže soud I. stupně zamítl provedení jimi navržených důkazů. Nakonec žalované uplatnily námitku podjatosti věc vyřizující soudkyně z důvodu způsobu vedení řízení, jestliže nekriticky přejímala tvrzení a důkazní návrhy žalobkyně, zamítl důkazní návrhy žalovaných a řízení ukončila nepřiměřeně razantně a rychle. S uvedenou argumentací navrhly žalované zrušení rozsudku soudu I. stupně a vrácení mu věci k dalšímu řízení.

Žalobkyně, která se ztotožnila s odůvodněním napadeného rozhodnutí, navrhla jeho potvrzení a přiznání ji náhrady nákladů odvolacího řízení.

Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu I. stupně a řízení mu předcházející (ust. § 212, § 212a odst. 1, 5 o.s.ř.) a po projednání věci dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

S ohledem na dobu, kdy byla žalobkyně odvolána z funkce (22.9.2015) a kdy obdržela výpověď z pracovního poměru (19.10.2015), nutno na věc aplikovat v té době účinnou právní úpravu zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, zákona č. 561/2004 Sb., školského zákona a zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce.

Předmětem sporu je posouzení otázky platnosti odvolání žalobkyně z místa ředitelky mateřské školy. Dokazování provedené před soudem I. stupně považuje odvolací soud za dostatečné pro náležité posouzení věci. Pakliže pro nadbytečnost byl zamítnut návrh na provedení důkazu výsledkem Z██████ Č██████, Ing. J██████ B██████ I██████, I██████ P██████, B██████ I██████, J██████ K██████, JUDr. Z██████ a nahlédnutím do emailové schránky žalobkyně, když pokud se jedná o výsledky prvních čtyř osob, měly být těmito výsledky prokázány skutečnosti, které byly mezi účastníky nesporné (odvolání žalobkyně z funkce, odmítnutí následné pracovní pozice učitelky na poloviční úvazek), výsledkem J██████ K██████ a JUDr. Z██████ měly být prokazovány skutečnosti pro rozhodnutí ve věci irelevantní (konkrétní důvody skončení pracovního poměru zaměstnankyně J. K██████), odvolací soud provedený procesní postup akceptuje a považuje jej v odůvodnění napadeného rozsudku za náležitě odůvodněný. Shodné lze uvést, pokud se jedná o důkaz spočívající v nahlédnutí do emailové schránky žalobkyně, soud i tento důkazní návrh považoval za nadbytečný, neboť skutečnosti vyplývající z emailové korespondence předložené žalobkyní zcela korespondovaly se specifikací právních úkonů uvedených v jednotlivých fakturách vystavených Mgr. S██████ J██████, stejně jako s výpovědí B██████ K██████ a soud tak neměl důvodu pochybovat o pravosti emailové korespondence předložené žalobkyní. Na věcně správný skutkový stav věci, jak vyplývá především z obsahu v řízení provedených listinných důkazů, soud I. stupně správně aplikoval a vyložil ust. § 166 odst. 5 písm. a) zákona č. 561/2004 Sb., školského zákona, podle něhož ředitele školské právnické osoby zřizované ministerstvem, krajem, obcí nebo svazkem obcí, ředitele příspěvkové organizace a vedoucího organizační složky státu nebo její součástí může zřizovatel odvolat z vedoucího pracovního místa z důvodů závažného porušení nebo neplnění právních povinností vyplývajících z jeho

činností, úkolů a pravomocí na vedoucím pracovním místě ředitele, které bylo zjištěno zejména inspekční činností České školní inspekce nebo zřizovatelem.

Soud I. stupně se správně zabýval tím, zda bylo na straně žalobkyně naplněno kvalifikované závažné porušení nebo neplnění právních povinností vyplývajících z jejich činností, úkolů a pravomocí na vedoucím pracovním místě ředitelky ve smyslu shora uvedeném, přičemž dospěl k závěru, že nikoliv. Ze skutkových závěrů vyplývajících z provedeného dokazování je zřejmé, že žalobkyně se v okamžiku, kdy poté, co vytkla zaměstnankyni J. K. její jednání, tato následně nastoupila do pracovní neschopnosti a sdělila žalobkyni jakožto statutárnímu orgánu mateřské školy, že za ni bude jednat JUDr. Z., obrátila za účelem poskytnutí právní pomoci v uvedené pracovněprávní věci na zřizovatele, tedy 1) žalovanou, která kontaktovala svého právního zástupce Mgr. Stanislava Janocha. Dne 08.11.2013 pak bylo mezi 1) žalovanou a Mgr. Stanislavem Janochem sjednáno poskytování právního poradenství v pracovněprávní věci příspěvkové organizace 1) žalované - MŠ a J. K., když pokud se jedná o odměnu za zastupování vycházela ze smlouvy o poskytování právních služeb sjednané mezi 1) žalovanou a Mgr. Stanislavem Janochem dne 15.06.2012 (jak vyplývá z výpovědi B. K. v uvedené smlouvě bylo pouze obecně vymezeno poskytování právních služeb jmenovaným advokátem obci). Následně veškeré právní či faktické úkony, které žalobkyně ve vztahu k J. K. činila jakožto ředitelka mateřské školy, konzultovala žalobkyně s Mgr. Stanislavem Janochem, který po poskytnutí faktických údajů žalobkyní listiny upravoval tak, aby vyhovovaly právním předpisům, poskytoval žalobkyni rady, jak fakticky jednat ve vztahu k J. K. (pokud se jednalo o odmítání J. K. dostavit se na schůzky bez právního zástupce, adresování listin J. K. a nikoli jejímu právnímu zástupci, obsah vytýkáčích dopisů, upozornění na možnost podání výpovědi, podání výpovědi a formulaci výpovědních důvodů, následné reakce na nesouhlas J. K. s výpovědí, nařízení mimořádné lékařské prohlídky, vydání zápočtového listu, nařízení dovolené ve výpovědní lhůtě, až po zastupování v řízení vedeném u Okresního soudu v Chebu pod sp. zn. 16 C 306/2014 o neplatnost výpovědi J. K. dané 2) žalovanou). Uvedené skutečnosti vyplývají z výpovědi žalobkyně, tehdejšího starosty obce Velká Hleďsebe B. K. (č.l. 91-92 spisu), z e-mailové korespondence mezi ředitelkou mateřské školy (žalobkyní) a Mgr. Stanislavem Janochem (č.l. 21-49 spisu), z faktur vystavených Mgr. Stanislavem Janochem obci Velká Hleďsebe k proplacení za poskytnuté právní služby (č.l. 100-108 spisu) a z obsahu připojeného spisu Okresního soudu Cheb sp. zn. 16C 306/2014, v němž byla projednána žaloba J. K. proti Mateřské škole Velká Hleďsebe o neplatnost rozvázání pracovního poměru výpovědí ze strany zaměstnavatele. Popsané důkazy vypovídají dostatečně o zamýšleném a činěném jednání osob, které bylo určující pro vymezení rozhodného skutkového stavu projednávané věci, jejich výpovědi jsou pak objektivizovány zmíněnými listinnými důkazy, s nimiž jsou v souladu a vytváří ucelený, logický a obsahově zřejmý skutkový podklad pro rozhodnutí věci. Jedná se o důkazy přímé, jejichž věrohodnost nebyla zpochybněna jinými v řízení provedenými důkazy, a ani zamítnuté důkazní návrhy žalovaných, jak správně vyložil soud I. stupně, nebyly způsobilé přivodit jiný náhled na projednávaný skutek. K námitkám obsaženým v odvolání a jeho doplňku, jimiž žalované doplňovaly skutkové vymezení okolností ohledně vzniku neúspěšného soudního sporu s J. K., a k těm, jež měly zpochybnit věrohodnost svědka B. K., odvolací soud nepřihlédl, neboť byly uplatněny po koncentraci řízení a rovněž v rozporu s poučením účastníků řízení soudem daným podle ust. § 119a odst. 1 o.s.ř. Ostatně, z hlediska obsahového, ani tyto námitky nebyly způsobilé přivodit změnu ve zjištění rozhodného skutkového stavu věci.

Podle stavu provedeného dokazování nelze vyhodnotit postup žalobkyně, jako ředitelky mateřské školy, ve vztahu k zaměstnankyni J. K., za svévolný. Nutno poznamenat, že taková skutečnost v řízení ani nebyla tvrzena a nestala se předmětem dokazování, neboť z ní nevycházelo odvolání žalobkyně z funkce, které bylo postaveno na skutku neplatného rozvázání pracovního poměru se zaměstnancem mateřské školy a vzniku majetkové újmy ve výši 416.745,- Kč z titulu vypořádání mzdového nároku J. K. při neplatném skončení pracovního poměru. Žalobkyni v odvolání z funkce bylo dále vytýkáno, že se nechovala tak, aby předešla vzniku této škody nebo škodu alespoň minimalizovala. Z dokazování rovněž vyplynulo, že postup mateřské školy (zaměstnavatele) proti J. K. byl vyvolán stížností rodičů na její chování vůči dětem, přičemž žalobkyně, jako ředitelka mateřské školy, musela na uvedený podnět reagovat. Rozvázala-li mateřská škola, za níž jednala žalobkyně, neplatně pracovní poměr se zaměstnancem, nestačí tato skutečnost sama o sobě k přijetí závěru, že žalobkyně, jako ředitelka mateřské školy, porušila právní povinnost vyplývající z pravomoci vedoucího pracovníka. Ne při každém neplatném skončení pracovního poměru je založen důvod k odvolání vedoucího pracovníka z funkce. Žalované pak nevedly v řízení důkaz k prokázání nestandardního či excesního postupu žalobkyně, v pozici ředitelky, při řešení předestřené právního problému, tj. důkaz, z něhož by bylo možno dojít ke skutkovému závěru o konkrétním porušení právní povinnosti žalobkyní, jako vedoucím pracovníkem. Žalobkyně naproti tomu prokázala, že od počátku postupovala v právní věci zaměstnankyně K. v součinnosti s obcí Velká Hleďsebe, tj. zřizovatelem mateřské školy, která zajišťovala v této konkrétní věci pro mateřskou školu právní servis prostřednictvím advokáta, který pro obec zajišťoval dlouhodobě právní služby, respektive, který následně převzal právní zastoupení mateřské školy v soudním sporu s touto zaměstnankyní. V případě neplatně skončeného pracovního poměru se zaměstnancem, řídila-li se žalobkyně, jako vedoucí pracovník, právními radami advokáta, byť nese plně odpovědnost za své jednání, nelze bez dalšího stanovit, že se dopustila závažného porušení právní povinnosti nebo neplnění právní povinnosti při výkonu funkce vedoucího pracovníka, tedy jednání, s nímž ust. § 166 odst. 5 písm. a) zákona č. 561/2004 Sb., školského zákona, spojuje možnost odvolání vedoucího pracovníka z funkce.

S ohledem na sdělené odvolací soud potvrdil podle ust. § 219 o.s.ř. napadený rozsudek jako věcně správný a zákonný.

Za neopodstatněnou byla shledána námitka podjatosti věc vyřizující soudkyně, vznesená žalovanými, když s odkazem na ust. § 14 odst. 4 o.s.ř. není důvodem k vyloučení soudce ta okolnost, která spočívá v postupu soudce v řízení o projednávané věci. Odvolací soud neshledal z obsahu spisu nic, co by zpochybňovalo nestrannost soudkyně soudu I. stupně, která také odmítla, že měla vztah k věci, účastníkům řízení či jejich zástupcům. Rychlost a způsob vyřízení věci byly plně v souladu s občanským soudním řádem, který takový postup, při zachování základních pravidel řízení, vyžaduje.

Rozhodnutí o nákladech odvolacího řízení vychází z ust. § 224 odst. 1 za použití ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., když plně úspěšné žalobkyni byla přiznána plná náhrada nákladů řízení v částce 15.975,- Kč, jež sestávala z náhrady odměny právního zastoupení žalobkyně advokátem podle ust. § 6 odst. 1, § 7, § 9 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. ve výši 2.500,- Kč za úkon právní pomoci – při učinění dvou úkonů v řízení o určení neplatnosti odvolání z funkce (vyjádření k odvolání, účast při odvolacím jednání), představuje náhrada této odměny částku 5.600,- Kč, náhrada odměny právního zastoupení za dva úkony právní služby v řízení o určení neplatnosti výpovědi představuje částku 5.600,- Kč, náhrada jízdného 1.403,- Kč, náhrada

ztráty času 600,- Kč a náhrada 21 % DPH z tohoto plnění 2.772,- Kč. Celková náhrada nákladů odvolacího řízení činí částku 15.975,- Kč, k jejíž zaplacení byla žalovaným stanovena lhůta v trvání tří dnů od právní moci rozhodnutí (ust. § 160 odst. 1 o.s.ř.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které je možno podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu prostřednictvím soudu prvního stupně k Nejvyššímu soudu ČR, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

V Plzni dne 28.04.2017

JUDr. Alena Kryslová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Eva Charvátová,
v z. Lucie Grabmüllerová